

waaraan breed beraad binnen de Afdeling Rechtspraak ten grondslag had gelegen en die de effectenbeurs in rep en roer bracht.

In '42 was het aandeel no. 587 van de Houthandel v.h. Willem Pont met een nominale waarde van f 650 door Lippmann-Rosenthal verkocht en dit stuk was door bemiddeling van de commissionairsfirma van der Werff en Hubrecht, die het aangeboden had gekregen door een z.g. hoekman, de fa. Brom & Co, in het bezit gekomen van een Amsterdamse. Het stuk was eigendom geweest van een niet uit de deportatie teruggekeerde Jood, dr. L. Frank. Over diens vermogen was door het Beheers- instituut een bewindvoerder benoemd en deze had tijdig aan de Afdeling Effectenregistratie bericht dat het stuk tot dat vermogen had behoord. Dit aandeel nu had de Amsterdamse in '47 verkocht. Had zij het te goeder trouw verworven? De bewindvoerder had de Afdeling Effectenregistratie verzocht, die vraag ontkennend te beantwoorden, maar dat verzoek was in februari '51 door die afdeling afgewezen, waarbij zij onder meer had overwogen,

'dat de fa. van der Werff en Hubrecht gehouden was, het litigieuze effect van de fa. Brom & Co te aanvaarden, ook indien zij op het moment van de levering geweten zou hebben dat de stukken van Lippmann Rosenthal & Co, Sarphatistraat afkomstig waren.'

Tegen die beslissing nu had de bewindvoerder door prof. Meijers en mr. Sanders die hij daartoe had gemachtigd, bij de Afdeling Rechtspraak beroep laten aantekenen. In een eerder geding waren kort tevoren diverse getuigen gedagvaard, onder wie Overhoff. Deze had verklaard dat hem bekend was, 'dat tal van behoorlijke banken en commissionairs er bezwaar tegen hadden, hun cliënten Joodse stukken te laten kopen, tenzij deze dat natuurlijk bepaald wensten', en voorts dat het 'juist' was, 'dat het ook na mei '42 nog te vermijden was, 'foute' stukken te verkrijgen.'¹

Was de fa. van der Werff en Hubrecht dan wel, zoals de Afdeling Effectenregistratie had gesteld, 'gehouden' geweest het uit Joods bezit afkomstige aandeel te aanvaarden? Haar was door Brom & Co een uit Joods bezit afkomstig stuk aangeboden – welnu, artikel 7 van het Reglement voor de Effectenhandel bepaalde, aldus de Amsterdamse Kamer waarvoor de zaak diende, dat het de kopende commissionair steeds vrijstond om aangeboden stukken te weigeren. De Afdeling Effectenregistratie had terzake al opgemerkt, dat de fa. van der Werff en Hubrecht

¹ Uitspraak d.d. 28 april 1952, *Rechtsherstel*, VI, p. 517 e.v.